

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 62.

Tredie Session.

24de Møde.

Løvetagen den 15de November.

(Forts.).

J. N. Hansen (fortsat): Dyrighedens Erklæring vil og bør i alle saadanne Tilfælde erholde sin fulde Betydning; der kan ikke være Tale om, synes mig, for vedkommende Minister at indhente, paa Grund af en saadan simpel Modsigelse, nogenformhelt yderligere Erklæring; thi da maa Dyrighedens først afgivne Erklæring antages for rigtig, men hvor der med fuldkommen tilstrækkelig og paa lovlig Maade tilveiebragt Dplysning og Beviislighed søges bevist, at den vedkommende Dyrigheds Erklæring ikke er rigtig, der er det min Mening, at vedkommende Minister dog ikke vil tillægge disse indsendte Beviisligheder deres Betydning, førend han atter paany har hørt vedkommende Dyrighedsperson, og da er det, jeg mener, at vedkommende Dyrighedsperson kun maa udtale sig om disse Punkter. Derved vil jeg nemlig opnaae, at det ikke bliver nødvendigt at tilbagefende til Ansøgeren igjen disse yderligere Dyrighedserklæringer; thi naar han kjender det Punkt, Dyrighedens Erklæring gaaer ud paa, og naar han vil give Dplysninger desangaaende, saa bør han give alle de Dplysninger og de fulde Beviisligheder, som han er istand til at give paa een Gang med den første Ansøgning, og naar han er sikker paa, at Dyrigheden ikke i en ny, yderligere Erklæring kan indbringe nye Punkter, der ikke staae i den første, men kun kan udtale sig om de samme, ham en Gang be kendte Punkter, saa behøver denne yderligere Erklæring ikke at meddeles ham. Det var altsaa for at imødegaae den Indvending, som man altid gjør, at denne Foranstaltning vil forstærke Sagerens Afgjørelse, at jeg mener

man skal opstille den Bestemmelse her; derimod indrømmer jeg, at en anden Bestemmelse er undgaaet min Opmærksomhed, hvilket jeg skal søge at bøde paa ved et Endringsforslag til 2den Behandling, forsaavidt Sagen kommer til 2den Behandling. Det er nemlig det Tilfælde, som jeg ikke før havde tænkt mig, at Ministeriet finder, at Dyrigheden i sin første Erklæring ikke har meddeelt alle de Dplysninger, som Ministeriet kunde ønske; naar Ministeriet altsaa paa Grund deraf igjen forlanger yderligere Dplysninger fra Dyrigheden, saa mener jeg rigtignok, at disse ogsaa maa meddeles Supplicanten. Dette Tilfælde har jeg, som sagt, ikke tidligere tænkt mig, men jeg skal søge at bringe en Bestemmelse herom ind ved næste Behandling. En Fordeel, som jeg troer vil være ikke saa ganske ringe, naar denne Foranstaltning tages, er den, at mange Ansøgninger slet ikke ville blive indgivne. Jeg troer, at mangan en Ansøgning, naar Ansøgeren bliver bekendt med Dyrighedens Erklæring, og dert finder, at der var anført saadanne Grunde, saadanne Dplysninger, som Ansøgeren maatte erkjende hos sig selv for grundede, eller som han i det Mindste ikke kan omstøde, saa vil han forud vide med sig selv, at det er unyttigt at indgive Ansøgningen, og saa vilde endeel af disse Ansøgninger blive tilbageholdte, hvilket jeg troer vil være en Fordeel.

Sørensen: Den nærværende Sag er vistnok i Folkemeningen og i Folkestemningen en overordentlig vigtig Sag. Det er almindeligt Almuens Mening uden Undtagelse, at, naar deres Ansøgninger eller Andragender komme tilbage ubevilgede fra høiere Autoriteter eller fra selve Regjeringen, da give de sædvanligt alletid Underdyrighedens eller Overdyrighedens Erklæringer Skyld derfor, enten